

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoP/64/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202610
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Turza
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5318202610.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Turzu, členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Ladislava Mejstříka, v právnej veci navrhovateľky I. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom C. R. J. XXX, zastúpenej Advokátska kancelária JUDr. Peter Strapáč PhD., s.r.o., Ul. 17. novembra 3215, Čadca, IČO: 50 473 522, proti otcovi K. H. nar. XX. XX. XXXX, bytom C. R. J. XXXX, zastúpenému V4 JURISTIC group, s.r.o., so sídlom Furdekova 16, Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 50 192 205, o návrhu navrhovateľky na určenie výživného na plnoleté dieťa, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Čadca, č.k. 12Pc/17/2018-78 zo dňa 13. 06. 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie podľa ust. § 62 ods. 1 až 5, § 75 ods. 1, 2, § 77 ods. 1 Zákona o rodine (ZoR) uložil povinnosť otcovi prispievať na výživu navrhovateľky ako svojej dcéry sumou 190,- eur mesačne počnúc 21. 09. 2018 vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k jej rukám. Na splatné výživné za obdobie od 21. 09. 2018 do 13. 06. 2019, t. j. od podania návrhu na súd do rozhodnutia vo veci v celkovej sume 1 580,33 eur povolil otcovi splátky po 50,- eur mesačne splatné spolu s bežným výživným počnúc od právoplatnosti rozsudku až do úplného zaplatenia pod hrozbou straty výhody splátok nezaplatením čo i len jednej z nich alebo jej časti. Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky zamietol, keďže sa domáhala výživného vo výške 220,- eur mesačne. Ďalej rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Vychádzal z toho, že zákonná povinnosť otca voči navrhovateľke napriek jej plnoletosti naďalej trvá berúc na jednej strane do úvahy opodstatnenosť jej výdavkov ako študentky prijatej na vysokoškolské štúdium na fakultu ekológie a environmentalistiky Technickej univerzity vo Zvolene, k čomu predložila potvrdenie o štúdiu, keď v čase podania návrhu bola študentkou stredoškolského štúdia, naďalej odkázanej so svojou výživou na rodičov, na strane druhej objektívne schopnosti a možnosti oboch rodičov ako povinných. Nárok posúdil ako dôvodný len čiastočne do priznanej výšky. Aj keď navrhovateľkou navrhnuté výživné by nepochybne zodpovedalo jej odôvodneným potrebám ako oprávnenej, nezohľadňuje dostatočne schopnosti a možnosti otca ako povinnej osoby, hoci je aktuálne zamestnaný v pracovnom pomere, ktorý preukázateľne dosahuje príjem cca 1 016,69 eur priemerne mesačne v čistom. Aj keď sa jedná iba o jeho jediný príjem, prihliadol i na to, že sa vzdal ukončením pracovného pomeru dohodou u predchádzajúceho zamestnávateľa vyššieho príjmu, ktorý v spoločnosti VÁHOSTAV - SK a.s. dosahoval v priemere 1 250,95 eur mesačne v čistom. Preto prihliadol pri určovaní výživného i na túto preukázanú skutočnosť (rozdiel 200,- eur). Nemohol opomenúť ani to, že za rovnakých podmienok uzatvoril s matkou rodičovskú dohodu, kde sa zaviazal na mladších súrodencov navrhovateľky platiť výživné 100,- eur (10-ročného brata) a 160,- eur (16-

ročnú sestru), hoc v rovnakom rozsahu a pri rovnakých plneniach sa stará matka naďalej aj o plnoletú navrhovateľku a maloletým deťom nie sú poskytované iné „výhody“, či už v podobe bývania alebo hradenia iných výdavkov. Navyiac mal za to, že s prihliadnutím k jej veku, jej výdavkom ako i k prijatiu na štúdium na vysokej škole si toto vyžiada zaiste vyššie výdavky ako štúdium mladšej sestry na strednej škole a jej bežným výdavkom, ktoré zaiste má pri zohľadnení jej veku a jej potrieb. Navrhovateľka nemá žiadny stály príjem, pokiaľ neberie do úvahy to, že v dôsledku absolútneho nezáujmu otca sa brigádne zamestnala, pričom toto je iba na jej prospech, aby si mohla hradiť „výdavky nad rámec toho, čo reálne potrebuje“, napr. z titulu vodičského oprávnenia, notebooku a pod. Táto brigádnickej činnosť nie je pravidelná, ale je bežné, že deti po dovŕšení plnoletosti na uhradenie svojich nákladov si takouto formou zvyšujú finančnú situáciu, avšak ide spravidla o deti, ktorým rodičia poskytli bývanie, stravu, hradia náklady a tento príjem nie je jediným, z ktorých tieto deti hradia bývanie a stravu. Následne potom suma zameškaného výživného od začatia súdneho konania 21. 09. 2018 do vyhlásenia rozsudku vo veci 13. 06. 2019 predstavuje 1 583,33 eur (výživné za 8 mesiacov a pomerná časť výživného za mesiac september 2019 - 10 dní), pričom takto vzniknutý a vyčíslený nedoplatok súd otcovi umožnil splácať v splátkach po 50,- eur mesačne za podmienok uvedených vo výroku jeho rozsudku, vrátane stanovenia straty výhody splátok v prípade omeškania so zaplatením čo i len jednej splátky, kedy sa stane splatným celý nedoplatok, resp. v tom čase nesplatená časť. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 52 CMP.

2. Proti uvedenému rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f/, h/ CSP odvolanie otec a žiadal ho zmeniť tak, že výživné bude určené na sumu 160,- eur mesačne a tomu bude zodpovedať aj suma zameškaného výživného. Mal za to, že stanovené výživné nezohľadňuje dostatočne jeho možnosti a schopnosti pri príjme, ktorý v súčasnosti dosahuje cca 1 016,69 eur priemerne mesačne v čistom. K ukončeniu pracovného pomeru u zamestnávateľa VÁHOSTAV - SK dohodou došlo na základe personálneho usporiadania spoločnosti, kedy všetci zamestnanci na rovnakej pracovnej pozícii na základe návrhu zamestnávateľa ukončili pracovné pomery dohodou a uzatvorili nové v spoločnosti VHS-DaM s.r.o., v ktorej jedným zo spoločníkov je spoločnosť VÁHOSTAV - SK, ktorú pracovnú ponuku prijal, nakoľko v inom prípade by musel byť evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie a jeho príjmy by dosahovali oveľa nižšiu úroveň. Navyše v oblasti stavebníctva, kde pracuje, sa mzda odvíja od ročného obdobia, kedy je práca vykonávaná. Na rodičovskú dohodu, na základe ktorej je povinný hradiť maloletému T. H., nar. XX. XX. XXXX sumu 100,- eur mesačne a malotelej R. H., nar. XX. XX. XXXX sumu 160,- eur mesačne, pristúpil, nakoľko zohľadnil vek a potreby oboch detí. Súhlasil s tvrdením, že maloletým deťom nie sú poskytované žiadne výhody a zároveň poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka je plnoletá a má možnosť privyrobiť si na svoje potreby nad rámec povinných výdavkov tak, ako to je bežné u jej rovesníkov. Nie je pravdivé a len účelové tvrdenie dcéry, že sa o ňu nezaujíma. Materiálne zabezpečuje celú rodinu, za ktorým účelom vykonával aj práce mimo domova v rámci tzv. týždňoviek, platil úver, kreditnú kartu, energie na domácnosť, plyn, poisťky, potraviny, čo nie sú zanedbateľné položky. Aj nad rámec toho, čo reálne maloleté deti potrebovali, im vždy podľa svojich možností finančné prostriedky poskytol, ak o to požiadali. Výdavky navrhovateľky v celkovej sume 216,25 eur mesačne bez okuliarov, ktoré ju majú raz za rok stáť 150,- eur, riadne nezdôvodnila a nepreukázala, či už cestovným lístkom alebo pokladničnými dokladmi, preto mal za to, že sú účelovo nadhodnotené, najmä čo sa týka výdavkov na hygienu a stravu, keď je nutné, aby zhodnotila svoje požiadavky a finančné možnosti svojho otca, keďže už dnes platí výživné na dve maloleté deti spolu v sume 260,- eur mesačne a naďalej má aj výdavky na chod domácnosti, v ktorej v súčasnosti ešte stále všetci, aj navrhovateľka žijú a finančné prostriedky potrebuje aj pre seba, aby mohol chodiť denne do práce. Čo sa týka výdavkov v podobe notebooku a vodičského oprávnenia, sú dôležité, no navrhovateľka nimi disponuje v domácnosti, kde žije, vodičské oprávnenie urgentne k výkonu študentských povinností alebo povolania nepotrebuje. Vzhľadom na jeho životnú úroveň, ale aj matky je nutné, aby si časť svojich výdavkov, ktoré sú nad rámec jej, či už štúdia alebo jej voľnočasových aktivít ako väčšina detí v jej veku hradila z úspor alebo z občasného privyrobenia prostredníctvom brigádnickej práce študenta. Poukázal na to, že vyživovaciu povinnosť majú obidvaja rodičia, teda aj matka, pričom súd neskúmal, akou čiastkou sa na jej výživnom táto podieľa okrem 20,- eur mesačného vreckového, pričom matka má príjem 21 493,- Kč. Maloletá R., pri ktorej súhlasil s výživným 160,- eur mesačne, je študentkou strednej školy, taktiež býva na internáte ako to plánuje aj navrhovateľka, ktorá je jej vekovo veľmi blízka, a teda ich potreby čo sa týka stravy, ošatenia a hygieny sú takmer identické, a preto táto suma by mala byť dostačujúcou aj pre navrhovateľku, pri ktorej výške výživného by sa podieľal na výžive svojich detí spolu sumou 420,- eur mesačne, čo je polovica jeho mesačného zárobku.

3. Navrhovateľka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť poukazujúc na to, že je v 1. ročníku Vysokej školy vo Zvolene, odbor environmentálna kriminalistika, pričom sa v plnej miere musí venovať štúdiu a nemá preto možnosť nájsť si brigádu. Pritom vždy, keď mohla, si privyrábala. Suma 160,- eur, ktorú navrhuje otec, nie je reálnou na pokrytie jej výdavkov.

4. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľky ďalej uviedol okrem skutočností uvedených v odvolaní, že táto nepreukázala rozvrhom hodín svoju maximálnu zaneprázdnenosť prípravou na štúdiom a nemožnosť si popri ňom privyrobiť. Nikto pritom nenúti navrhovateľku si privyrábať vzhľadom na psychickú a fyzickú náročnosť 1. ročníka, avšak potom nech prehodnotí svoje osobné potreby, ktoré sú v nadštandardnej báze, pričom ani jej rodičia nemajú luxusnú životnú úroveň, a teda ani jej potreby nemôžu byť na takejto úrovni, pričom jeho pracovná vyťaženosť mu neumožňuje nájsť si ďalšie zamestnanie.

5. Navrhovateľka vo vyjadrení k vyjadreniu otca ďalej uviedla so svojou matkou, súrodencami a otcom žijú v spoločnej domácnosti. Medzi otcom a matkou prebieha konanie o vyporiadanie BSM, v ktorom je otec ochotný prevziať úver, ktorým je zaťažená nehnuteľnosť vo výške 14 700,- eur a vyplatiť matke sumu 28 100,- eur. Z toho dôvodu mala za to, že má dostatok finančných prostriedkov, aby jej mohol platiť výživné v stanovenej výške.

6. Otec vo vyjadrení k tomuto vyjadreniu navrhovateľky ďalej uviedol, že nedisponuje finančnými rezervami a v prípade vyporiadania BSM bude musieť si na dcérinou uvádzané sumy peniaze požičať. Preto by bolo nevhodné, aby po pár mesiacoch z uvedeného dôvodu žiadal zníženie výživného, nakoľko nebude schopný výživné stanovené súdom splácať, a preto ho žiadal určiť vo výške 160,- eur mesačne.

7. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 65 a § 66 CMP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vrátane nadväzujúceho výroku o nároku na náhradu trov konania podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

8. Preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci konania otec navrhovateľky, krajský súd konštatuje, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal potrebné dokazovanie a následne dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže ani odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne podstatné skutočnosti, s ktorými by sa prvoinštančný súd nevysporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery. Z odôvodnenia rozhodnutia pritom vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam otca krajský súd dopĺňa, že aj keď dieťa má povinnosť podľa svojich schopností a možností pomáhať pri zabezpečovaní svojich potrieb, túto povinnosť však predchádza vyživovacia povinnosť rodičov, ktorá trvá až do času, kedy deti nie sú schopné samé sa živiť (čl. 4, § 62 ods. 1 ZoR), za čo nemožno považovať schopnosť a možnosť navrhovateľky privyrobiť si brigádnicke na svoje potreby nad rámec povinných výdavkov (notebook, vodičské oprávnenie a pod.).

10. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k odvolacím námietkam otca krajský súd ďalej dopĺňa, že predmetom konania je vyživovacia povinnosť otca k dcére a nie jej matky, ktorá si ju navyše riadne, či už osobnou starostlivosťou, ako aj zabezpečením jej potrieb, plní, ktoré skutočnosti otec v priebehu konania ani nenamietal.

Skutočnosti uvádzané otcom o tom, že výdavky dcéry sú nadhodnotené, napriek tomu, že sa o ňu zaujíma, a teda vie, aké sú, zostali len v pozícii ničím nepodložených tvrdení, keď navyše aj bez dokazovania potreby žiačky strednej školy (17-ročnej dcéry) sú nižšie ako potreby študentky vysokej školy (20-ročnej dcéry), keď rozdielne sú nielen ich fyzické potreby, ale aj náklady spojené so štúdiom. Otec pritom sám deklaruje, že po vyporiadaní BSM si bude musieť zobrať pôžičku 28 000,- eur a 14 000,- eur na vyplatenie matky, pričom výživné má prednosť pred inými výdavkami rodiča (§ 62 ods. 4

ZoR), t. j. ak otec dokáže splácať pôžičky v uvedenej výške, dokáže platiť aj výživné vo výške určenej súdom prvej inštancie.

11. Vychádzajúc z uvedených skutočností, vysporiadajúc sa s podstatnými námietkami otca, či už v prvoinštančnom alebo odvolacom konaní súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil vrátane nároku na náhradu trov konania.

12. O trovách odvolacieho konania krajský súd rozhodol vychádzajúc z ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov konania nárok na ich náhradu nepriznal.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).